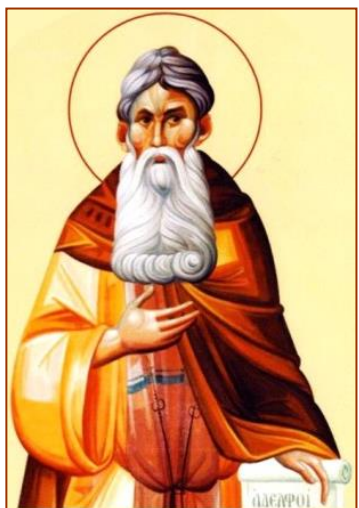

Sf. Antonie cel Mare,
icoană

Deci, dacă noi nu ne lepădăm de lume și nu răbdăm ca el, (ca Sf. Antonie), cum ne vom învrednici să vedem pe Dumnezeu și să ne umplem de bucurie ?

Sf. Arsenie cel Mare,
icoană

Să ne îndreptăm cuvântul, către alt Sfânt. Marele Arsenie (prăznuit la 8 mai), ce a lucrat el de la începutul lepădării sale ? Oare n-a părăsit el curțile împărătești, pe împărații și pe robii cei îmbrăcați în mătăsuri și toată bogăția și s-a dus la mănăstire singur, ca un scăpătat și sărac, ferindu-se să nu știe nimeni cine a fost el mai înainte, fugind de slava și lauda oamenilor, ca să fie slăvit de Dumnezeu ? Și oare s-a mulțumit numai cu atâta ? Nicidecum ! Că nici măcar în rândul celor mai proști nu se socotea vrednic să fie, ci ca un câine se socotea pe sine. Fiindcă, aruncându-i egumenul o bucată de pâine pe pământ, el n-a luat-o cu mâna, ci a mers de-a bușilea, ("în patru labe"), și a luat-o cu gura ca un câine și așa a mâncat-o. În chilia lui tot timpul lucra și nu numai atât, ci pentru trebuințele sale cheltuia mult mai puțină vreme decât pentru lucru, că bea puțină apă (...). Apoi când se ruga și când lucra, totdeauna plângea, udându-se cu lacrimile sale. Și stătea la rugăciune de seara până dimineața și toată viața a trăit în sărăcie și simplitate. Pentru ce ? Negreșit ca să pătimească și să vadă și el ceea ce se învrednicise să vadă Marele Antonie, să vadă și să rabde. Dar de ce nu s-a scris și despre el că a văzut pe Domnul ? Oare s-a ostenit numai, dar să-L vadă nu s-a învrednicit ? Nu ! Ci și el s-a învrednicit în același chip să vadă pe Dumnezeu, deși cel ce i-a scris viața n-a spus prea limpede acest lucru. Dar dacă vrei să te încredințezi de aceasta, citește cele scrise de însuși Arsenie și vei cunoaște din ele (din cele scrise), că și el a fost în adevăr văzător de Dumnezeu.

Deci cei ce îi urmează pe aceștia, cu lucrul și cu ostenele, de același dar se vor învrednici. (...) Că fie înainte de a lua darul Duhului, fie după ce l-au luat, nici unul fără ostenele, fără multe trude și sudori, fără silă, strâmtorare și necazuri, n-a scăpat de întunecarea sufletului, nici n-a văzut lumina Preasfântului Duh. (...) Iar Împărăția Cerurilor este Împărăția Sfântului Duh. Acesta înseamnă cuvântul : " Împărăția Cerurilor este înlăuntrul vostru "(I Corinteni 3, 16), a ne sârgui să luăm și să avem înlăuntrul nostru pe Duhul Sfânt. Că nu i se dă cuiva această plată, fără lucrarea, fără osteneala și sudoarea faptei bune.

(Cuvântul al 6-lea din învățăturile Sf. Simeon Noul Teolog)